

ACC. N:R M. 10156: 1-6.

Landskap: *Småland*

Upptecknat av: *K. A. Larsson*

Härad: *Lunnarbo*

Adress: *Torarp, Lagan*

Socken: *Benga*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1946*

Född år *1881* i *Torarp*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tvösklagornas sång.

s. 1-6

Lw F. 58.

ACC. N:R M.10156 /.

Friskplagomas säng.

Tom på L. U. F. s. Spruce. 58.

Det mig är det ockända,
att det här på praktiken funns
i timrade logar någon särskild
anordning som ansågs ge bättre
klång vid träslingarna än vad är
i det fall att spåren loggades
låg högt med en stor tom,
men under, då det blev bättre
klång och man ansåg att en
sådan loge var lättare att träska
jämn som hade guld byggande
nå på marken.

Någon särskild träsling
hade man inte, men en del träska.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10156:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sin fanns det, som även kom-
de uttryckt. Dessa Triskim i
höllo vad iakten hade, när
Triskimen var i gång. I Tidning
Slagordet hette det på 1850-talet,
när man triskade fyra:

Stimm ja vi va ihop,

stimm ja vi va ihop.

Stimm inte Slaggen komme!

Stimm inte Slaggen komme!

De i riket byselsatta voro
avordade Johannes Bengtson, två
söner och en dotter. Dottern uppvok-
tades av en person vid namn
Slagge och han kom också och
iaktade henne, varför man här
i denna gård inte länge fick "va
ihop" under Triskimpartiet.

I B. gärd lät det när man
fröskade:

Rok ä jils ä tu jä vanta,

Rok ä jils ä tu jä vanta.

Det följde mig på: den gärdan,
att man brukar fröska med slä-
ga även när det var som kal-
last om vintern. Men när folk då
var på kläderna och det frösade
att de hade både jils och rok
och två jä vanta, och att tak-
ten från fröskningen skvallade
härifrån på anförda sätt.

Möjligt är, att man för haft
en del viter och ceremonier vid de fö-
sta slagorna med slagarna, men jag
har dock aldrig hört talas härifrån
och jag var med i detta arbete

ACC. N:R M. 10156:4

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

under flera år en min uppsätt-
tid och mycket, och var tillkom-
mans med flera, de gamla, trösk-
re, som hade kunnat mätta
tröskan, vilket de dock inte gjorde.
Man vidtog inte på några
åtgärd vid tröskning till förhind.
kunde av skada genom tröskan.
Det är tänkbart att vi varit
fallet för länge tid tillbaka, men
var best och hållet bortlagt för
50-60 år tillbaka. Man brukade
då tala om, att det fanns en
person, som var visst en berömd
om både tröskskolan i asien, utå
gi fram, men de slög vi till
vi både, att det knappast
tröskre in. Man beslutade sig att

5

Juova ornamens arbete och me-
dan de vora inne ja oss äta,
gick han ut ja fogar och hade
sig under en större och som skyf-
del honom. Men så snart arbetet
vattes igång gick han på ett
närmarast och efter det siter
gick stenk efter stenk och han
längd utan började att skrika
och jämna sig, var ja arbetet mi-
så rustarna och de förvarade
tröskhalsens fanns då sin kus.
vante ja en plats där de inte
kunde arast.

Rokatten var ett gammalt
och en alla tröskhalsen nänt
mofäng. Skrivida Rokatten:
en förhåll utgjort ett mystiskt

? mofäng

ACC. N:R M.10156:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Väsen är nu inte gott att säga,
men för goda grunder. Man kan
antaga att vi varit förhållande,
Juden väl minnes man g. Lu-
cason de gamla Tröskhållarna för
skämt både de små ryggar
med att lägga koppen om
halsen för det. Detta tillhör vi-
lunda, två ranner i färg till
med en bander i skummet och
med den andra i bunt. Så sade
den till den del som var minnes
bander om det varken för sig
offre och blände till med vad
den till i buntarna. Det till om-
kannad av koppen gjorde att, var-
för den som föde den snart måste
släppa sig följ.